

[Olav Olsen.]

Offentligheden; de skal udleveres til Ministeren og til Nævnene og til Udvalget og til Statsprøveanstalten, men de skal udleveres under Tavshedspligt. Ja, det med Tavshedspligten, det er jo noget meget vigtigt, men det er ogsaa et meget vanskeligt Spørgsmaal. Hvis man kunde være sikker paa, at den blev overholdt, efter Lovens Ordlyd, saa turde jeg godt gaa med til denne Bestemmelse, men jeg er tværtimod sikker paa, at den ikke bliver overholdt, og vi har jo Fortilfælde, der viser, at en saadan paabudt Tavshedspligt ikke bliver overholdt. Jeg skal nævne et Eksempel i saa Henseende fra sidste Sommer. Jeg saa, at nogle Blade — jeg husker ikke, hvilke Blade det var, men det er ogsaa underordnet —, havde faaet fat i nogle Oplysninger vedrørende en Bank her paa Østsjælland og brugte disse Oplysninger paa en Maade, som var til Skade for Banken. Hvem der nu kender noget til Bankforhold og ved, hvilke Oplysninger Bankerne skal give til Bankinspektøren, til Handelsministeren, altsaa, vil være klar over, at disse Oplysninger maa ses i Sammenhæng for at forstaaes, man kan ikke udlevere blot en Del af disse Oplysninger til Pressen, uden at man derved kommer til at give et forvrænget Billede af den paagældende Virksomheds Stilling. Det var det, der var sket overfor denne Bank her paa Østsjælland, at en Del af de Indberetninger, der var sendt til Bankinspektøren, til Handelsministeren, altsaa, kom ud til Pressen og blev omtalt paa en Maade, som var til Skade for Banken. Men da man saa søgte at faa at vide, hvor Pressen havde disse Oplysninger fra, saa var dette umuligt, fordi Pressen er beskyttet af Lovgivningen og ikke kan tvinges til at give Meddelelse herom. Nu var disse Oplysninger af den Karakter, at de kun kan være kommet fra Handelsministeriet, der er ikke Mulighed for, at de kan være kommet andet Sted fra, og derfor vil jeg give den højtærede Handelsminister Lejlighed til at gøre Rede for dette Forhold, som jeg altsaa selv kun kender fra, hvad der har staaet rundt omkring i Bladene.

Jeg kommer derefter til §§ 12 og 13, der omhandler Bøder og Straffe for ikke at

følge Lovens Forskrifter. Det er klart, at man maa have Midler i Hænde til at skaffe sig de Oplysninger, som man ikke kan faa paa anden Maade, men den her foreslaaede Ordlyd kan jeg ikke helt billige, thi den lægger alt hen til Ministerens Afgørelse. Man kan godt lade det være Handelsministeren, der udformer disse Bestemmelser, men de skal efter min Mening godkendes af § 8-Udvalget, og saa synes jeg, at det skal være under den Form — jeg haaber, den højtærede Handelsminister kan billige det —, at man henstiller til den paagældende Virksomhed at betale denne Bøde paa Grund af Overtrædelsen, da man ellers gaar til Domstolene; saa har den paagældende Virksomhed Lejlighed til at henskyde Afgørelsen til Domstolene, hvis den finder dette formaalstjenligt.

§§ 14 og 15 kan jeg give min fulde Tilslutning. De fastslaar henholdsvis, at Loven ikke gælder for Færøerne, og at den skal revideres inden Udgangen af 1935.

Saa vil jeg gerne, inden jeg slutter, have Lov til at sige et Par Ord om en Henvendelse, vi har faaet fra Industriraadet, og hvori dette tager Afstand fra enhver Lovgivning paa dette Omraade. Ogsaa i Fjor hørte vi Industriraadet tage Afstand, og det paa en ret kraftig Maade, og man forstaaer, at Industrien værges sig, hvis den ser sine Interesser true. Jeg vil ogsaa have Lov til at hævde, at en Lov, som Venstre skal stemme for, maa have en Affattelse, saa at den ikke truer Industrien, undtagen hvor denne vil tage en uforholdsmæssig, en urimelig Fortjeneste ud af Befolkningen. Og nu vil Industrien selvfølgelig slaa sig for Brystet og sige: Jamen, det gør vi rigtignok heller ikke, vi tager kun, hvad der er rimeligt. Men maa jeg heroverfor have Lov til at sige til Industrien herfra i Dag, at det skal den tale sagte om. Jeg skal paavise blot en lille Ting, noget, som alle vi kender, der ryger Tobak. Jeg kan paavise, at Tobaksindustrien har paalagt Forbrugerne en Brandskat eller Forhandlerassurance for dem, der forhandler Cigarer, saa høj, som hele Cigarens Pris var før Verdenskrigen; det passer omtrent Øre for Øre for alle de forskellige Sorter. Det er en urimelig Optræden fra Industriens Side, som vi ikke kan andet end paatale. Hvis Industrien vil have vor Beskyttelse